

Bir Şiirden Hallice

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 03 Ekim 2025

Metruk düşler caddesi yoksa çetelesi miydi tutulası gözlerimde saklı hicran yüklü bir yakarış ama Rabbime sadece Rabbime koştuğum elem yüklü gecelerden de öte günü delen zemheri göğü susturan merhem gibi aşk gibi can yakan sözcüklerin sönmeyen ferî mademki şair idi aşkın neferi yoldaşlarına sükût yakarışların rahmet yağdıran duaların ve Yaratıcının merhameti.

Gündü öksüz geceden ayrı düşmüş yelloz rüzgâr...

Maşuktu kayıp aşkla intiharı tüm sesleri susturan

Ve de kâinatın medarı iftarı aşkın köküne yağın kar misali

Yeditepe'nin de en aykırı hayali

Şair ayrı düşmesin yeter ki...

İzinde aşkın kolluk kuvvetleri nasıl da şaşkın

Ve köpüren öfke sulu sepken misali

Yağdığı kadar aylak kuşların meali

Ve işte bir bardak suda kopan fırtına öncesi

Kâh fıtratı gizemli

Kâh fıkra misali

Gevşeyen vidaları

Cihanla hemhal olduğu kadar

Olmazın oluru her dua şirk koşanlara değil

Sevenlere yakışan o endamlı sema

Ve de eşlik eden her nida

Ölüm öncesi soluk

Yeniden doğduğu kadar sükûneti bağrına bastırıp

Sevi dilinde naralar atan

Oysaki sular seller gibi;

Oysaki yer gökle imtihanı

Eşleştiği kadar kaderi

Kederin yükü

Kayıplarınca son bulan hükmü

Şerh düşülesi bir miladı bulmakla eş değer

Sanılar ve sancılı zanlar

Aşkı ziyan eden nice beşer

Ve şair

Yakasına yapışan derviş gibi nasıl da seker

Önce hoyrat bir yamaç

Sonrasında şakiyan ardıç
Özenle sevmeyi şiar edinen ve yattığı her kuluçka kalemin
İzini süre süre gizinin,
Şairin ettiği terennüm
Kaygısız dertsiz başına duyduğu özlemin
Ve işte fişi çekildi çekilecek az sonra sözcüklerin
Bir şiirden hallice...
Şaire öykünen zemheri...
Gölgesine bağdaş kuran bir çocuk gibi
Ve alabildiğine uzak hurafelerden
Bazense tuzağa düşmüş ceylanın eğik başını değil de
Dik sırtını sıvazlayan
Varsa yoksa aşkın dibini boylamış
Şarlatan sevgilerden yediği zılgıt ne ki?
Varsa yoksa şair yüreğinin küpünü doldurmuş
Öncesi yaz
Anda saklı niyaz
Hazana erdiğinin ertesi
Daha da vakit varken kara kışa
Karakası kara gözüne sevdalı olmadığı kadar hayatın taşına
Taşmadan yürek
Sevmeden yaşamaksa ne demek?
Özünden sözüne uzanan o engebeli yol
Aşka mahal veren yakamozlarla hemhal
Bazen şiir tadında bazense masal
Ölümsüzlüğe nazire eden şu devasa cihan
Öncesizlik değil sonrasızlık iken de en kutsal
Bilen birine sormadan kaderi ile hemhal
Kuşandığı şu bulut gibi berrak ve duru
Katlandığı acı gibi alabildiğine uzun boylu
Olsun ya da olmasın mutluluk sonunda
Rabbine kavuşmanın utkunda ve ufkunda
Endamlı bir iç geçiriş ve sil baştan
Ziyanı da yok hani
Varsın kimi insan dağdan taştan farksız
Varsın sevdanın nakışı olsun aymaz
Kırılgan değil artık kırıp geçen hiç değil
Basireti b/ağlanmış sevgilerden alabildiğine uzak
En çok da şiire ve duygulara tutsak

Gönlün kırık sazında meyleden sözünse nazında
Nabzı attığı kadar yere göğe amade
İlahi Ateşin o kutsal çehresinde saklı adeta
Gaipten gelen bir name...